

ULVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbāļaužu deputātu padomes organs

№ 106 (1210) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 4. septembrī

Maksā 10 kap.

Lai lini dotu lielus ienākumus

Attēlā: kolhozā „Sarkanais karogs” plūc līnus ar rokām...

Kolhozu laukos šogad izaugusi laba līnu raža. Pat veci līnkopji neatminas tādus gadus, kad līni solītu tik lielu ražu kā šogad. Lai lini dotu lielus naudas ienākumus, kolhozu līnkopji jau laikus stājušies pie izaudzētās ražas novākšanas un apstrādāšanas. La-

...bet tūlīt steigs palīgā arī kombains.

bi šis darbs sokas kolhozos „Padomju Latvija”, Staļina kolhozā un lauksaimniecības arteli „Sarkanais karogs”.

Līnkopji šogad sevišķu vērību piegriež līnu apstrādes kvalitātei, viņi zina, ka tikai augstā numurā nodotie līni var dot kolhozam lielus ienākumus.

Pagājušā gada pieredze pierādīja, cik liela nozīme laikā iesētiem ziemājiem, cik svarīgi ziemāju kultūrām dot iespēju rudenī labi attīstīties, kas ir viens no galvenajiem augstu ražu iegūšanas pamatnoteikumiem.

Laika apstākļi šoruden sevišķi nelabvēlīgi, tāpēc šogad lauksaimniecības arteļa „Druva” ļaudis nolēmuši izmantot katru saulainu brīdi, lai pēc iespējas labākos termiņos iesētu ziemājus. Labi tiek organizēts darbs I brigādē, kuru vada b. D. Švirkstis. Šeit ziemāju sēju galvenokārt veica izlases veidā ar zirgu vilkmes sējmašīnām. Divu dienu laikā tika iesēti pirmie 10 ha ziemas rudzu. Ļoti labus panākumus ziemāju sējas darbu veikšanā uzrādījuši J. Mālnieks, P. Ancāns, kas ir ne tikai labi darba darītāji, bet reizē arī labi darba organizatori.

Neskatoties uz to, ka nekad nav bijusi tik augsta lauksaimniecības mehanizācija,

Ziemāji nokulti

Staļina kolhoza trešās brigādes (brigadieris b. Jauja) ļaudis šogad čakli strādā nobriedušajos labības laukos un kulšanas vietās. Šogad ziemāji — rudzi un kvieši no 60 ha lielas platības jau izkulti. Graudi nodoti klētī, kur tos šķiro, kaltē un sagatavo sēklu ziemāju sējai. Ja brigādē nokulti visi ziemāji, tad par to jāpateicas kolhoznieču A. Kūkusilīpas, A. Grāveres, traktorista I. Martinova, mašīnista R. Mucenieka, E. Semjonova, A. Mucenieka un citu čaklajam darbam.

A. Freimanis

IESĒTI PIRMIE HEKTĀRI

tomēr meliorācijas jautājums kolhozā „Druva” līdz šim vēl nav atrisināts. Tādēļ esam nākuši pie slēdziena, ka kurā katrā laukā nav jāaizmirst vecā primitīvā liekā ūdens novadīšanas sistēma ar vagu palīdzību, kā arī veicot sēju pēc iespējas pa nogāzi uz leju.

Līdztekus ziemāju sējai kolhoznieki neaizmirst arī pārējos darbus. Tie strādā gan pie ražas novākšanas, gan pie skābbarības sagatavošanas. Jau sagatavotas pāri par 50 tonnām skābbarības. Sevišķi labi šis darbs tiek organizēts 4. brigādē, kuru vada J. Skrūzmanis. Šeit jau sagatavotas vairāk nekā 10 tonnas.

Cerams, ka lauksaimniecības arteļa „Druva” ļaudis neatslābs savā darbā, pieliks visus spēkus, lai ziemāju sēju veiktu labākajos termiņos, kā arī lopus ziemas periodam nodrošinātu ar labu skābbarību.

V. Anspoks,
kolhoza „Druva” agronoms

Celtniecības darbi sokas

Kolhoza „Zelta vārpa” būvbrigādes kolektīvs brigadiera J. Gruguļa vadībā šā gada jūnijā trešajā brigādē uzsāka jaunas liellopu fermas celtniecību. Dienu no dienas redzami aug celtni un tagad jau 8×11,5 m lielajam celtnes objektam pabeigtas ārējās sienas kokbetona celtniecības darbi.

Jaunceļamās liellopu celtnes būvdarbus kolektīvs apņēmis

pabeigt līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 41. gadadienai un var sacīt, ka ar šādu rosmes pilnu darbu celtnieki izpildīs savu apņemšanos.

Pie fermas celtniecības darbiem daudz darba pielikuši J. Tihonovs, J. Poramonovs, šoferis A. Lācis un līdzbraucējs E. Grugulis, M. Ivanovs, A. Puraškevičs, L. Aleksejevs, P. Gredzens un J. Dumbrovskis. M. Freivalds

Pildās skābbarības bedres

Skābbarības sagatavošanu uzsākuši kolhoza „Darbs” pirmās brigādes ļaudis. Zāļainākos rudzu laukus tie nopļāva un ielika skābbarībai. Drīzumā skābbarību uzsāks. gata-

vot arī otrajā brigādē. Pavisam šogad kolhozā skābbarībai nopļaus 10 ha mistra un 8 ha kukurūzas.

Attēlā: skābbarības sagatavošana I. brigādē.

PĀRSKATS

par lauku darbu gaitu rajona kolhozos uz š. g. 31. VIII (Pēc CSP inspektūras ziņām)

№ p. k.	Kolhoza nosaukums	Nopļauts ziemāju un vasarāju procentos	Nokultas graudaugu kultūras ha	Nopļūkti līni procentos	Iesēti ziemāji ha
1.	Molodaja gvardija	57	20	22	24
2.	Ciņa	56	7	37	—
3.	Darba tauta	54	15	2	—
4.	Oškalna	54	45	34	30
5.	Darbs	53	4	61	—
6.	I. Maijs	50	30	22	—
7.	Brīvais zemnieks	50	12	—	—
8.	Staļina	49	61	43	—
9.	Nākotne	49	3	12	—
10.	Uzvara	47	—	28	—
11.	Padomju Latvija	47	80	50	10
12.	Draudzīgais maijs	46	47	20	15
13.	Strauts	46	—	1	12
14.	Sarkanais karogs	45	20	41	50
15.	Druva	44	30	40	12
16.	Leņina	40	5	9	—
17.	Ziedošā vārpa	39	11	36	3
18.	Čapajeva	38	10	14	22
19.	Dzimtene	37	—	22	—
20.	Kaļiņa	36	—	—	—
21.	Latgales zieds	35	96	45	88
22.	Zelta vārpa	30	15	19	—
23.	Daugava	24	—	69	—
24.	Gaisma	21	16	21	6
25.	Vorošilova	10	15	44	135

Izvērsusies līnu novākšana

Kolhoza „Latgales zieds” trešajā brigādē pabeigta ziemāju novākšana. Tagad arteļa biedri ķerušies pie bagātās līnu ražas novākšanas, lai šo darbu veiktu līdz vasarāju kultūru novākšanai.

Arteļa trešajā brigādē līnu plūksna uzsākta ar kombainu. Pirmajā dienā kombainieris Petrovskis novāca 4 ha līnu. Lai līnu novākšanu pasteidzinātu, zāļainākos laukus brigādes ļaudis plūc ar rokām. Viņi nopļūkuši jau tuvu pie

desmit hektāru līnu.

Kā čaklākā līnu plūcēja ir gados vecā kolhozniece A. Cakule. Viņa dienā nopļūc vairāk nekā desmit simtdaļas hektāra līnu.

Līnu novākšana izvērsusies arī pārējās kolhoza brigādēs. Līnu novākšanu kolhoza ļaudis veic ar aprēķinu, lai septembrī varētu uzsākt līnu pirmapstrādi un nodošanu valstij.

E. Jēkabsons,
kolhoza „Latgales zieds” agronoms

Sacensības kūdriņieki

Aizvadītajā svētdienā mūsu kūdras fabrikas sporta laukumā notika sporta svētki. Mūsu organizētajās sporta spēlēs piedalījās arī kūdras fabrikas „Vabole” un Dunavas fizikultūras kolektīvi.

Daudz dalībnieku un skatītāju pulcināja volejbola un vieglatlētikas sacensības. No septiņām volejbola komandām pirmajā vietā izvirzījās kūdras fabrikas „Līvāni” komanda. Otrā vietā izcīnīja duna-

Pēc sacensībām pirmo vietu ieguvēji saņēma diplomus.

Notikušās sporta spēles nostiprināja vēl vairāk mūsu kolektīva draudzību ar kaimiņu rajona fizikultūriešiem un tās bija labs treniņš gaidāmajām republikas arodbiedrību sacīkstēm, kuras notiks 14. septembrī kūdras fabrikā „Priedaine”. Šajās sacīkstēs piedalīsies arī mūsu fabrikas volejbola komanda.

A. Jaudzems,
kūdras fabrikas „Līvāni” fizikultūras priekšsēdētājs

Aug jaunas tradīcijas

Lai gan 31. augusta rīts ir apmācies un taisās uz lietu, tas kolhoza „Zelta vārpa“ jauniešus neiespaido. Viņiem šodien svētku diena, jo te šodien notiks pječu kaimiņu kolhozu jaunatnes pilngadības svētki — pirmais šāda veida kultūras pasākums rajonā.

Laiks sāk skaidroties un visu sirdīs paliek priecīgākas, jo šie svētki notiks nevis kolhoza kluba telpās, bet gan pie kluba.

Jau dažas dienas iepriekš notikušajā orgkomitejas sēdē līdz katram sīkumam tika apspriests svētku izvešanas darba plāns, sadalīti pienākumi starp orgkomitejas locekļiem. Kā jau parasti visos kultūrmasu pasākumos, tāpat arī šoreiz kluba vadītājam Antonīnai Šķeltiņai bija daudz pienākumu šo svētku sagatavošanā un izvešanā. Jāizsaka liela pateicība visu kolhozu, sevišķi „Zelta vārpa“, valdēm un to priekšsēdētājiem, kuri nāca palīgā, iedalot orgkomitejas rīcībā naudas līdzekļus.

Jau nedēļu pirms svētkiem sākās sagatavošanās darbs svētku izvešanai. Kolhoza „Zelta vārpa“ klubā ieradās celtniecības kantastrādnieki, lai atremontētu un izkrāsotu telpas. Mazliet novecojušies izrādījās arī uzskatāmā agitācija — sākās tās pilnīga atjaunošana. Šajā darbā aktīvi piedalījās pati kluba vadītāja b. Šķeltiņa un rajona kultūras nama instruktors b. Gusārs. Grūti bija visus šos darbus paveikt, bet tomēr, pateicoties kultūras darbinieku pūlēm un pārējo kolhoza jauniešu neatlaidībai, šie darbi tika paveikti laikā.

Jau pulksten piecos pēcpusdienā no visiem kolhoziem sāka ierasties jaunieši un gados vecāki kolhoznie-

ki. Notika pēdējie sagatavošanās darbi. Ieradās arī viesi no rajona centra. Kā klubā, tā arī ārpus tā lozungu un plakātu saturs veltīts šīs dienas jubilāriem. Sakārtots galds prezidijam, kā arī sēdvietas pilngadīgajiem jauniešiem. Ieradušies arī muzikanti un koncerta dalībnieki.

Pulkstens seši... Visu skatieni vērsti uz to pusi, no kurienes tuvojas jauniešu kolona. Iet karognesēji, jubilāri, pūtēju orķestris un pārējie. Plivo piecpadsmit republiku karogi, kuri runā par mūsu lielās Dzimtenes tautu draudzību. Pūtēju orķestra marša skaņas neļauj sagaidītājiem būt vienaldzīgiem. Vienam otram vecākam cilvēkam acīs iemetas valgums, atceroties agrākos laikos pavādīto jaunību un redzot tagad līksmās un priecīgās jauniešu sejas, to jauniešu, kuriem Padomju valstī ir visas iespējas strādāt, mācīties un atpūsties.

Tuvojošos kolonu sveic pilsētas pionieri, bet prezidija locekļi un visi pārējie — pieceļoties un aplaudējot.

Svētkus atklāj kolhoza „Zelta vārpa“ valdes priekšsēdētājs b. Černodubs. Viņš sirsnīgi sveic šīs dienas jubilarus, kā arī viņu vecākus un viesus. Svinīgi skan PSRS un LPSR Valsts himnas. Daudz siltu vārdu saka rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Kārklīšs. Viņš atzīmē, ka mūsdienų jaunatnei priekšā daudz radoša darba, ka tai jānomaina vecākā paaudze. Pēc tam b. Černodubs dod vārdu partijas rajona komitejas sekretāram b. Bravinam. Viņš partijas rajona komitejas un visu rajona darbaļaužu vārdā sveic jubilarus. Viņš aicina kolhozu jauniešus vēl aktīvāk piedalīties kolhozu ražošanā un ar savu darbu celt visu lauksaimniecības ra-

žošanas līmeni, stiprināt kolhozu ekonomiku. Pēc tam runā kolhozu priekšsēdētāji b. Iesalnieks, Beinārovičs. Visi, kas uzstājās, teica īsus, bet siltus apsveikuma vārdus. No jubilariem uzstājās kolhoza „Zelta vārpa“ jaunie Nelda Lāce, kura sirsnīgi pateicās partijai un valdībai par tās gādību un rūpēm padomju jaunatnes audzināšanā.

Pēc tam izsniedz pilngadības apliecības, kā arī katram dāvanas. Komjaunatnes rajona komitejas sekretārs b. Zundāns nolasa komjaunatnes rajona komitejas biroja lēmumu par astoņu rajona labāko komjauniešu — strādnieku un kolhoznieku apbalvošanu ar Goda grāmatām. Visiem, kuri saņēmuši šīs Goda grāmatas, dotas tiesības par brīvu apmeklēt rajona teritorijā notiekošās kinoizrādes, teātrus, viesizrādes un citus kulturālus pasākumus.

Svinīgā svētku daļa beigusies, bet arvien vairāk un vairāk sapulcējās jauniešu un kolhoznieku. Ar mākslinieciskās pašdarbības koncertu atbraukuši Rīgas Neredzīgo biedrības pašdarbnieki.

Sākās koncerts. Zālē nav nevienas brīvas vietas, pēc koncerta saviesīgā dzīve turpinās, jo spēlē pilsētas pūtēju orķestris.

Jāpateicas orgkomitejai par labi sagatavotajiem jaunatnes svētkiem. Daudz mūsu rajona kultūras iestādes var mācīties no notikušajiem pilngadības svētkiem. Cerēsim, ka šie pirmie pilngadības svētki nebūs pēdējie rajonā un varbūt tie ieviesīsies arī par tradīciju, kas palīdzēs mūsu jauniešiem dzīvot, strādāt un atpūsties.

J. Spūlis,
rajona kultūras nodaļas
vadītājs

Rūdolfa Blaumani atceroties

Nemirstīgs ir Rūdolfa Blaumaņa daiļrades devums vēl šodien, 4. septembrī, kad aprit piecdesmit gadu kopš stājās pūkstēt rakstnieka sirds.

Rakstnieks ir vārda mākslinieks, kas pavēra reālā atveidojumā dzīves lappusi, kāda tā bija 80.—90. gados.

Patiess dzīves vērtējums un dziļi jūtu savijpojums valdīna skatītājus, kad uz skatuves parādās mūsu cildenā dramaturgu lugu „Uguni“, „Pazu-dušais dēls“, „Indrāni“ un citu drāmu tēli.

Rūdolfs Blaumanis ir arī viens no pirmajiem novelistiem, kas tik skaidri un pār-

liecinoši pratis attaisnot budžu mantrasību, blēdību „Spījēnos“, muīžas patvaļu („Purva bridējs“), nabadzīgo zemnieku izputināšanu, kalpu un saimnieku sadzīves ainas.

Kaut autors nav uzminējis, ka tālāko notikumu dziļākie cēloņi nav meklējami vis atsevišķu cilvēku labajās vai ļaunajās īpašībās, bet laikmetā sociālekonomiskajos apstākļos, tomēr bagāts un dziļš ir viņa domu izklāsts, pārliecināošs un sirsnīgs ir rakstnieka jūtu strāvājums, kas aizkustina gan skatītāju, gan lasītāju vēl šodien.

O. Timma

Par maz rūpju

Vorošilova kolhozā pēdējos gados ievērojami pieaugusi graudkopības produkcija, iegūst labas linu ražas, bet ar lopkopības produkcijas kāpināšanu neveicas. Tā augusta mēnesī no vienas govys ieguva tikai 165 kg piena — par 15 kg mazāk nekā pagājušā gada augustā un par 30 kg mazāk nekā šā gada jūlijā. Uz 1. septembri kolhozā sociālistiskās saistības piena ražošanā izpildītas tikai par 57 procentiem.

Līdz gada beigām tikai 4 mēneši. Šķiet, ka kolhoza valdei vajadzētu celt trauksmi, pa istam iedziļināties un analizēt cēloņus, kāpēc piena izslaukumi krītas, kāpēc atpaliel sociālistisko saistību izpilde, bet pagaidām tas nav.

Kolhoza brigādēs nav jūtama īsta trauksme, cīņa kaut vai par to, lai nepieļautu piena izslaukumu pazemināšanos, lai gan zaļbarībai sētie zālāji jau pārauguši, lopu piebarošana pa istam nav organizēta, piebaro neregulāri, ar pārtraukumiem, nepieved zaļo masu tieši lopu stāvvietās. Tā II kompleksajā brigādē zaļbarībai iesēti 35 ha viengadīgo zālāju, bet izbaroti tikai nepilni trīs, lai gan brigādē iegūta tikai puse no plānotā

piena izslaukuma un piena izslaukumi zemākie kolhozā. Nav labāks stāvoklis arī IV kompleksajā brigādē. Šeit lopus naktīs tur izmīcītos, slapjos aplokos, lopus negana cauru dienu, neorganizē produktīvo lopu ganišanu zālāju atālu laukos.

Slaucējas uzstāda pamatotas prasības kolhoza valdei un komplekso brigāžu brigadieriem — sniegt vairāk palīdzības, konkrētāk vadīt un kontrolēt lopkopību brigādēs, kontrolēt ganus, bet arī pašām slaucējām jāķeras pie darba ar degsmi, jāparāda pašām vairāk iniciatīvas. Tā kaut vai lopu piebarošana pilnīgi katras slaucējas spēkos, bet dara maz, gaida brigadiera rīkojumus. Arī ganus iespējams kontrolēt pašām slaucējām, organizējot pēc kārtas slaucēju dežūras. Tāpat slaucēju spēkos izraudzīt labākās ganības tieši produktīvo lopu ganišanai.

Pareizi organizējot lopu ganišanu, piebarošana un nodrošinot labus ziemošanas apstākļus, panākot, lai katra slaucēja darbā pieliktu visus spēkus un pūles, šis uzdevums Vorošilova kolhoza slaucējām ir pa spēkam.

K. Neicgālis,
CSP rajona inspektors

B. Zvejsalnieks

Zilo ezeru zemē Latgalē atrodas tā sauktā „brīnumu vieta“ — Aglonas baznīca, ko cēluši Dominika ordeņa mūki 1768.—1800. g. acij tikamā baroka stilā, Egles ezera malā. Baznīcai 60 m augsti torni, 10 altāri un dievmātes bilde, ko ticīgi uzskata par „brīnumdarītāju“. Nezināms autors to gleznojis 18. gs. uz ozola koka; pēc austrumnieku paraduma dievmāte tērpta sudraba un zelta tērpā. Dominika ordeņa mūki (tie ļoti centīgi nodarbojās ar visādu brīnumu un fokusu fabricēšanu), lai labāk varētu veikt katoļu ticības izplatīšanu un nostiprināšanu Latgalē, šo dievmātes gleznu, ko cilvēki ieraudzījuši pirmo reizi, apbrīnoja atpēstām mutēm, kā kaut ko neredzētu un vienreizēju, izsludināja par brīnumdarītāju un baznīcas at-

rašanās vietu par svētu.

Kāds Aglonas sirmgalvis stāstīja, ka viņa vectēvs ļoti labi atcerējies to dienu, kad pēc dievkalpojuma apkārt baznīcai t. s. „svētajā laukumā“ cilvēki ne tikai plūkuši zāli, lasījuši lapas un zarus, bet arī novākuši visus zirgu un putnu mēslus, lai tos kā „svētās relikvijas“ pārnestu mājās. No tās dienas baznīcas apmeklētāju skaits pakāpeniski pieaudzis. Mūku ienākumi pavairojušies, cilvēki, paklausīdami cienīgtēvu teiktajām mācībām, jo cītīgāk sākuši krāt tā saukto „nezūdošo mūžīgo mantu“, paši dzīvodami pa pusei no „svētā gara“, bet laicīgo mantu, „ko kodes ēd un rūsa maitā“, kā upurdāvanu salikuši brīnumdāres gleznas priekšā.

Mūki, redzēdami, ka viņu pasākums simtkārtīgi atmak-

sājas, pastiprinātā veidā sāka pūst cilvēkiem ausīs visāda veida „Aglonas brīnumpilītes“. Tālāk šo pasākumu turpināja un vēl vairāk izpušķoja pēcteči — Aglonas prāvesti. Viņi lika pagatavot metāla rokas un kājas, acis un ausis, sirdis un plaušas utt. Tās uzkarināja pie gleznas kā brīnumzīmes. Par cilvēku izārstēšanos medicīniskā ceļā prāvesti teica: „Ja dievmāte jūs neārstēs, tad arī visi ārsti un medikamenti jums nekā nelīdzēs. Kaut arī tomēr jūs izārstējaties medicīniskā ceļā, šī izārstēšanās jāpieskaita dieva brīnumam“. Tā tika radīta un izveidota vesela virkne „Aglonas brīnumu“ cilvēku mānīšanai un garīgo tēvu ienākumu pavairošanai.

Visu cauru gadu šī vieta ir tāda pati kā visas citas vietas. Bet vasaras svētkos un

15. augustā tā tiek pārvērsta par brīnumvietu.

Kā pirmie atlaudu „vēstneši“, lai cilvēkiem parādītu sevi kā trūkumcietējus, gērbušies visvienkāršākās drēbēs, ierodas spekulanti škapļernieki. Katrs no viņiem izmeklē izdevīgāku tīgošanās vietu „svētajā laukumā“, atver savu bodīti un par medaljoniem un rožukroniņiem, reliģiskajām grāmatām, krustiņiem un krustiņiem, dažāda veida vecām un jaunām svētbildēm, bīskapa fotoattēliem, visāda kalibra pogām, svecēm un citām reliģiskā kulta precēm pieprasa augstas jo augstas cenas.

Kuplā skaitā ierodas baznīckungi — talcinieki: grēku klausītāji, mišotāji, svētītāji, pasvētītāji un mangotāji.

Mangotāju „vienība“ sastāv no Latgales baznīckungiem, kas ar piezīmju grāmatiņām

rokās staigā pa „svēto laukumu“ un gaida tos laimīgos brīžus, kad kāda no dievlūdzejām pastieps tiem pretī savu žēlsirdīgo roku un piedāvās divdesmitpiecnieku, piecdesmitnieku vai pat simtnieku, teikdama: „Uz mišom, goreigais tāvs!“

Var arī novērot, ar kādu baudu tie ievāc šo „brīnumdāvanu“ it sevišķi tad, kad tantīnas rokās ierauga plato — simtnieku. Tādās reizēs mācītāja seja pārveidojas, acis sāk asarot, viņš kļūst miļš un laipns pret devēju, lai tikai ātrāk simtnieku dabūtu savās rokās.

(Turpinājums sekos)

Redaktore B. JEROFEJEVA